

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 332/2002,
annettu 18 päivänä helmikuuta 2002,
järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille
(EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 1360/2008, annettu 2 päivänä joulukuuta 2008	L 352	11	31.12.2008
► <u>M2</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 431/2009, annettu 18 päivänä toukokuuta 2009	L 128	1	27.5.2009

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 332/2002,

annettu 18 päivänä helmikuuta 2002,

järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 119 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa sekä 2 kohdassa määrätään, että neuvosto antaa komission suosituksesta sekä talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan keskinäistä apua, jos jäsenvaltiolla on maksutasettaan koskevia vaikeuksia tai tällaiset vaikeudet uhkaavat sitä vakavasti. Perustamissopimuksen 119 artiklassa ei määritellä välinettä, jolla keskinäinen apu toteutetaan.
- (2) Jäsenvaltiolle tarkoitettu laina olisi voitava toteuttaa tarpeeksi ajoissa, jotta rohkaistaan asianomaista jäsenvaltiota hyväksymään hyvissä ajoin ja vakaiden valuuttakurssien vallitessa talouspoliittiset toimet, joilla voidaan estää äkillisen maksutasekriisin syntyminen ja tukea jäsenvaltion lähentymispyrkimyksiä.
- (3) Kunkin jäsenvaltiolle annettavan lainan olisi oltava sidoksissa siihen, että tämä valtio toteuttaa talouspoliittiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on palauttaa tai varmistaa kestävä maksutase ja jotka on mukautettu kyseisen valtion maksutasetilanteen vakavuuteen ja sen kehitykseen.
- (4) Olisi säädettävä ennalta asianmukaisista menettelyistä ja välineistä, joilla yhteisö ja jäsenvaltiot voivat varmistaa, että keskipitkän ajan rahoitustuki annetaan tarvittaessa nopeasti, varsinkin jos olosuhteet edellyttävät välitöntä toimintaa.
- (5) Yhteisöllä on myönnetyn tuen rahoittamiseksi oltava mahdollisuus käyttää luottokelpoisuuttaan lainatakseen itse varoja, jotka se asettaa lainoina kyseisten jäsenvaltioiden käyttöön. Tällaiset toimet ovat tarpeen yhteisön tavoitteiden saavuttamiseksi, jotka on määritelty perustamissopimuksessa ja joihin kuuluu erityisesti taloudellisen toiminnan sopusointuinen kehitys koko yhteisössä.
- (6) Tätä varten on neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1969/88 ⁽⁴⁾ perustettu yhtenäinen järjestely jäsenvaltioiden maksutaseille myönnettävälle keskipitkän ajan rahoitustuelle.
- (7) Yhtenäisvaluuttaan osallistuvat jäsenvaltiot eivät 1 päivästä tammikuuta 1999 ole enää voineet saada keskipitkän ajan rahoitustukea. Rahoitustukijärjestely olisi kuitenkin säilytettävä paitsi niiden nykyisten jäsenvaltioiden mahdollisiin tarpeisiin, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, myös uusien jäsenvaltioiden tarpeisiin, kunnes ne ottavat euron käyttöön.
- (8) Yhtenäisvaluutan käyttöönotto on vähentänyt huomattavasti niiden jäsenvaltioiden määrää, jotka voivat käyttää rahoitusjärjeste-

⁽¹⁾ EYVL C 180 E, 26.6.2001, s. 199.

⁽²⁾ Lausunto annettu 6. syyskuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 151, 22.5.2001, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 178, 8.7.1988, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

▼B

lyä. Tämä antaa perusteet nykyisen 16 miljardin euron enimmäismäärän alentamiselle. Myönnettävien lainojen enimmäismäärä olisi kuitenkin säilytettävä kyllin korkeana, jotta voidaan riittävästi vastata usean jäsenvaltion samanaikaisiin tarpeisiin. Myönnettävien lainojen enimmäismäärän alentaminen 16 miljardista eurosta 12 miljardiin euroon näyttää vastaavan tätä vaatimusta sekä ottavan huomioon myös Euroopan unionin tulevat laajentumiset.

- (9) Räikeä epäsuhta niiden maiden, jotka talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa voivat saada lainoja ja niitä rahoittamaan pystyvien maiden määrän välillä vaikeuttaa kaikkien muiden jäsenvaltioiden myöntämien lainojen suoraa rahoittamista. Näin olleen nämä lainat olisi rahoitettava yksinomaan pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta lainattavilla varoilla, sillä nämä markkinat ovat nyt saavuttaneet sellaisen kehitys- ja kypsyyssasteen, että ne voivat olla käytettävissä tämän rahoituksen saamiseen.
- (10) Järjestelyn käyttöön liittyvät menettelyt olisi lisäksi määriteltävä saadun kokemuksen perusteella, jolloin olisi otettava huomioon myös kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden kehitys sekä näiden rahoituslähteiden käyttöön liittyvät tekniset mahdollisuudet ja rajoitteet.
- (11) Neuvoston on päätettävä lainan tai muun tarkoituksenmukaisen rahoitusjärjestelyn myöntämisestä, sen keskimääräisestä kestosta, kokonaismäärästä ja maksuerien suuruudesta. Maksueristä, lainaajasta ja korkolajista olisi sovittava tukea saavan jäsenvaltion ja komission kesken. Jos komissio katsoo, että jäsenvaltion toivomat lainajärjestelyt johtavat rahoitukseen, joka ei sovi yhteen pääomamarkkinoiden tai rahoituslaitosten asettamien teknisten rajoitteiden kanssa, sen on voitava ehdottaa vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä.
- (12) Tämän asetuksen nojalla myönnettyjen lainojen rahoittamiseksi komissiolla olisi oltava valtuudet sopia Euroopan yhteisön puolesta pääomamarkkinoilla tai rahoituslaitoksilta otettavista lainoista.
- (13) Asetuksella (ETY) N:o 1969/88 perustettua rahoitustukijärjestelyä olisi muutettava edellä esitetyn mukaisesti. Selkeyden vuoksi mainittu asetus olisi korvattava.
- (14) Perustamissopimuksessa ei ole muuta määräystä valtuutuksesta antaa tämä asetus, jossa säädetään yhteisön lainojen myöntämisestä yksinomaan sellaisista varoista, jotka on hankittu pääomamarkkinoilta eikä muilta jäsenvaltioilta, kuin sen 308 artikla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Perustetaan keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi yhteisön järjestely, joka mahdollistaa lainojen myöntämisen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, jolla on vaihtotasetta tai pääomatasetta koskevia vaikeuksia tai jota tällaiset vaikeudet vakavasti uhkaavat. Tästä yhteisön järjestelystä voivat saada tukea vain ne jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön.

▼M2

Tämän järjestelyn nojalla jäsenvaltioille myönnettyjen lainojen pääoma rajoitetaan 50 miljardiin euroon.

▼B

2. Komissiolla on tätä varten valtuudet Euroopan yhteisön puolesta sopia neuvoston 3 artiklan nojalla tekemän päätöksen mukaisesti sekä talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta otettavista lainoista.

▼ B*2 artikla*

Jos jäsenvaltio, joka ei ole ottanut euroa käyttöön, aikoo käyttää sellaisia yhteisön ulkopuolisia rahoituslähteitä, joihin liittyy talouspoliittisia ehtoja, sen on ensin kuultava komissiota ja muita jäsenvaltioita tutkiakseen muun muassa mahdollisuuksia, joita yhteisön järjestely keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi tarjoaa. Tämä kuuleminen tapahtuu talous- ja rahoituskomiteassa perustamissopimuksen 119 artiklan mukaisesti.

3 artikla

1. Neuvosto voi panna keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämistä koskevan järjestelyn täytäntöön:

- a) perustamissopimuksen 119 artiklan nojalla yhteisymmärryksessä yhteisön rahoitusta haluavan jäsenvaltion kanssa toimivan komission aloitteesta;
- b) jäsenvaltion aloitteesta, jolla on vaihtotasetta tai pääomatasetta koskevia vaikeuksia tai jota tällaiset vaikeudet vakavasti uhkaavat.

▼ M2

2. Keskipitkän ajan rahoitustukea hakevan jäsenvaltion on neuvoteltava komission kanssa rahoitustarpeidensa arvioinnista ja esitettävä komissiolle sekä talous- ja rahoituskomitealle luonnos sopeutusohjelmaksi. Tarkasteltuaan kyseisen jäsenvaltion tilannetta ja sen hakemuksensa tueksi esittämää sopeutusohjelmaa neuvosto päättää yleensä saman kokouksen aikana:

- a) lainan tai muun tarkoituksenmukaisen rahoitusjärjestelyn myöntämisestä, sen määrästä ja keskimääräisestä kestosta;
- b) keskipitkän ajan rahoitustukeen liitettävistä talouspoliittisista ehdoista kestävän maksutaseen palauttamiseksi tai varmistamiseksi;
- c) lainan tai muun rahoitusjärjestelyn maksatusta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä; laina tai muu rahoitus on yleensä annettava käyttöön tai maksettava erissä, ja kunkin erän maksatus edellyttää sen varmistamista, vastaavatko ohjelman täytäntöönpanosta saadut tulokset asetettuja tavoitteita.

3 a artikla

Komissio ja kyseinen jäsenvaltio tekevät yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa määrätään yksityiskohtaisesti ehdoista, jotka neuvosto on asettanut 3 artiklan mukaisesti. Komissio toimittaa yhteisymmärryspöytäkirjan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼ B*4 artikla*

Jos rahoitustuen aikana otetaan käyttöön tai palautetaan perustamissopimuksen 120 artiklan mukaisesti pääomanliikkeiden rajoituksia, tuen ehtoja ja sitä koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä tarkastellaan uudelleen perustamissopimuksen 119 artiklan mukaisesti.

▼ M2*5 artikla*

Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tarkistaakseen säännöllisin väliajoin yhteistyössä talous- ja rahoituskomitean kanssa, että yhteisön lainaa saavan jäsenvaltion talouspolitiikka on sopeutusohjelman ja neuvoston 3 artiklan mukaisesti asettamien muiden ehtojen sekä 3 a artiklassa tarkoitetun yhteisymmärryspöytäkirjan mukainen. Jäsenvaltion on annettava komission käyttöön kaikki tätä varten tarvittavat tiedot ja tehtävä kaikilta osin yhteistyötä komission kanssa. Talous- ja rahoitus-

▼M2

komitean annettua asiasta lausunnon komissio päättää seuraavien erien maksatuksesta tällaisen tarkastuksen tulosten perusteella.

Neuvosto päättää talouspolitiikalle asetettujen alkuperäisten ehtojen muuttamisesta.

▼B*6 artikla*

Keskkipitkän ajan rahoitustukena myönnettyjä lainoja voidaan käyttää Euroopan keskuspankin lyhyen ajan rahoitusjärjestelystä myönnetyn tuen vakauttamiseen.

7 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu lainanotto- ja lainanantotoimet toteutetaan euroina. Niissä käytetään samaa arvopäivää eivätkä ne saa aiheuttaa yhteisölle eräpäivien muuttumista, mitään korkoriskiä eikä muuta kaupallista riskiä.

Jäsenvaltio ja komissio neuvottelevat keskenään yhteisön rahoitustuki-järjestelyn nojalla myöntämiin peräkkäisiin eriin liittyvistä järjestelyistä. Jos komissio katsoo, että jäsenvaltion haluamat järjestelyt johtavat sellaiseen yhteisön rahoitukseen, joka on vastoin rahoitusmarkkinoiden asettamia teknisiä rajoitteita tai ovat omiaan vahingoittamaan yhteisön mainetta lainanottajana samoilla markkinoilla, komissiolla on oikeus olla hyväksymättä järjestelyä ja ehdottaa vaihtoehtoja ratkaisua.

Jos jäsenvaltio saa lainan, johon liittyy ennenaikaista takaisinmaksua koskeva lauseke, ja se päättää käyttää tätä mahdollisuutta, komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

2. Komissio voi velallisena olevan jäsenvaltion pyynnöstä ja olosuhteiden mahdollistaessa lainan saannin paremmin korkoehdoin jälleenrahoittaa koko alkuperäisen lainan tai osan siitä taikka järjestää kyseiset rahoitusehdot uudelleen.

Jälleenrahoitus- tai uudelleenjärjestelytoimet on toteutettava 1 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisesti eivätkä ne saa pidentää kyseisen lainanoton keskimääräistä kestoja tai kasvattaa jälleenrahoituksen tai uudelleenjärjestelyn ajankohtana jäljellä olevan pääoman määrää.

3. Kunkin toimen päättämisestä ja toteuttamisesta yhteisölle aiheutuvista kuluista huolehtii tukea saava jäsenvaltio.

4. Talous- ja rahoituskomitealle on ilmoitettava 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimien kehityksestä.

▼M2

5. Kyseessä olevan jäsenvaltion on avattava erityinen tili kansallisessa keskuspankissa yhteisöltä saadun keskkipitkän ajan rahoitustuen hallinnointia varten. Jäsenvaltion on myös siirrettävä lainan erääntyvä pääoma ja korot Euroopan keskuspankkiin seitsemän TARGET2-järjestelmän ⁽¹⁾ pankkipäivää ennen kutakin eräpäivää.

▼B*8 artikla*

Neuvosto tekee 3 ja 5 artiklassa tarkoitetut päätökset määränemistöllä komission talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan tekemästä ehdotuksesta.

⁽¹⁾ Sellaisena kuin siitä määrätään Euroopan laajuisesta automatisoidusta reaaliaikaisesta bruttomaksujärjestelmästä (TARGET2) 26. huhtikuuta 2007 annetuissa Euroopan keskuspankin suuntaviivoissa EKP/2007/2 (EUVL L 237, 8.9.2007, s. 1).

▼B*9 artikla*

Euroopan keskuspankki toteuttaa tarvittavat järjestelyt lainojen hallinnon järjestämiseksi.

Varat maksetaan ainoastaan 1 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin.

▼M2*9 a artikla*

Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimella on oikeus tehdä yhteisön myöntämää keskipitkän ajan rahoitustukea saavissa jäsenvaltioissa varainhoitoa koskevia tarkastuksia tai tilintarkastuksia, joita se pitää tarpeellisina rahoitustuen hallinnon osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 27 artiklan soveltamista. Komissiolla, mukaan lukien Euroopan petostentorjuntavirasto, on tätä varten oikeus lähettää omia virkamiehiään tai asianmukaisesti valtuutettuja edustajia tekemään teknisiä tai varainhoitoa koskevia tarkastuksia tai tilintarkastuksia, joiden se katsoo olevan tarpeen yhteisön myöntämää keskipitkän ajan rahoitustukea saavissa jäsenvaltioissa rahoitustuen osalta.

▼B*10 artikla*

Neuvosto tarkastelee joka kolmas vuosi komission kertomuksen perusteella sekä talous- ja rahoituskomitean annettua asiasta lausunnon, täyttääkö perustettu järjestely edelleen periaatteeltaan, järjestelyiltään ja enimmäismääriltään ne tarpeet, jotka johtivat sen luomiseen.

11 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 1969/88.

12 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaiseen kaikissa jäsenvaltioissa.